

недѣля на 14 септемврий 1875 г. Записалъ го въ тефтерчето си съ синъ моливъ:

„1875. 14/26 септември, недѣля — уферахъ*)
изъ Русе.“ Веднага следъ тази бележка следватъ бележки за разваляне на една турска лира въ франкове, изпращане телеграма до Търново (сигурно за успокоение на домашнитѣ въ Арбанаси) и суми дадени на войници (навѣрно погранични) — за да го пропуснатъ свободно безъ паспортъ въ Румѣния.

Въ сжщностъ, както ще видимъ по-долу, най-рано (на 14 септември) е избѣгалъ Иларионъ; Н. Обретеновъ е избѣгалъ по-късно (следъ 16 септ.), а Т. Кърджевъ е билъ арестуванъ на 19 септември. Очевидно е, че турцитѣ узнали за готвещото се възстание на Русенския комитетъ, имали имената на водачитѣ — било отъ българския владика Григорий (както сж били увѣрени комитетскитѣ кржгове), било отъ шпионитѣ въ Букурещъ (както твърдѣли отпосле приближенитѣ на Григория). Специално за предаването на Илариона, Н. Обретеновъ, неговъ най-близъкъ съратникъ тогава, въ изложението, което печатаме по-долу, обвинява Н. Българова:

„Шуменци замолватъ Илариона да прегледа смѣткитѣ на касиера отъ комитета на Левски, Никола Българовъ, който държалъ у себе си комитетски пари 200 турски лири; Българовъ не само отказалъ да му даде смѣтка, но го предалъ на турското правителство, което го потърсило да го арестува; тогава той избѣгва отъ Шуменъ въ Ромѣния и отива въ Букурещъ при Ботева“.

Че Н. Българовъ е предалъ Илариона на турцитѣ, това твърди не само Н. Обретеновъ, но и водачътъ на тогавашния Шуменски революционенъ комитетъ, Атанасъ Стойковъ.

*) Уфейкахъ.